

Hartkornsskatters store Stabilitet. Man kunde tænke sig, at den nu under Kriser falder meget betydeligt. Saa naar man har udtalt, at den skulde være et Grundfond, kan jeg ikke tro, at noget Menneske virkelig kan mene dette. Af Hensyn til Staten kan der ikke være nogen Grund til at paalægge Kapital i fast Ejendom en saadan Ekstraskat. Og sammenligne vi i den Henseende, hvad der er foreslaaet med Hensyn til den løse Kapital, finder man endnu mindre Grund til at forlange en saadan Ekstraskat af Kapital, der er anbragt i faste Ejendomme, fordi den gode Forrentning af disse for en stor Del beror paa vedkommende Ejendomsbesidders Dygtighed. Der spiller Evne til at administrere en uhyre stor Rolle, hvorimod der ikke forlanges Dygtighed til at faa Rente af den Kapital, der er anlagt i Papirer; man behøver kun at kunne klippe. Derfor ser det saa forunderligt ud, at Kapital, der er anbragt i faste Ejendomme, skal svare 5 pCt. af Indtægten, beregnet til 4 pCt. Rente, hvorimod Kapital, der er anlagt i Papirer, kun skal svare 2 pCt. af den virkelige Indtægt, den giver. Det ser ganske forunderligt ud, og jeg kan ikke indse, at man kan anføre en eneste Grund, som kan berettiggte Staten til at bibeholde denne Ekstraskat paa Grundejendomme i Danmark. Det eneste, der kan anføres, er, hvad der ogsaa anføres i selve Betænkningen, at man „selvfølgelig“ ikke har kunnet frigøre sig til at vise fuld Retfærdighed over for den danske Landmand. Jeg vil altsaa haabe, og jeg tror ganske sikkert, at det vil ske, at hvis man ikke gaar til at stille Landbruget lige med andre, vil Landbruget ikke opgive sin Kamp paa dette Punkt; Kampen vil blive fortsat, indtil det fuldt retfærdige Maal er naaet. — Der kunde jo være Spørgsmaal for Landbrugets Vedkommende om en saadan Skat kunde bæres af Hensyn til, at man ønskede at bibeholde Valgretten til Landstinget i den gamle Skure. Men her spiller Ejendomsskylden slet ingen Rolle. Det, der vil forrykke Landstingsvalgretten, bliver ikke Ejendomsskylden, men Indkomstskatten. Den vil kunne forrykke noget men meget lidt, da man skal op til en Indtægt paa 10 à 12,000 Kr. om Aaret for virkelig at have Chancer for at kunne trænge sig ind mellem de umiddelbare Vælgere, og i det Tilfælde maa man huske, at Landbruget altid har sine Amtsskatter at stille imod. Men sætter man det Tilfælde, at en Mand har en 10—12,000 Kr. om Aaret, da vil han i Reglen ikke bo til Leje paa

Landet, han vil være Grundejer, og naar man i saa Tilfælde bibeholdt den gamle Beskatning efter Hartkorn til Amtet, vil Ejendomsskylden til Staten tjene til at forrykke Landstingsvalgretten stærkere, end hvis den undlodes. Men bliver Ejendomsskylden indført baade til Amtet og Staten, vil Forholdet blive lige, enten man tager Ejendomsskylden bort eller ikke, det vil ingen Indflydelse have med Hensyn til Valgretten til Landstinget. — Der er heller ikke i den Retning nogen som helst Grund til at beholde denne Ekstraskat paa Kapital, der er anlagt i dansk Grund. Og hvis det skulde være for det finansielle Resultats Skyld, saa er det slet ikke nødvendigt. — Jeg vil blot udkaste den Tanke — jeg tror ikke, den kan realiseres, men hvis man tog den, saa var den realiseret — at hvis man gav Afkald paa de 1½ Million, som Staten nu byder Kommunerne som Tilskud — jeg holder ikke af disse Tilskud, som blive ydede som en Slags Gave, men man tager det jo, hvis det kommer — hvis man altsaa giver Afkald paa de 1½ Mill. og giver Afkald paa de 40 Ø., som efter Kommissionens Forslag betales tilbage af Formueskatten, og saa tog Kommissionens Formue- og Indkomstskat, saa var der finansiell Balance, akkurat lige saa godt, som der nu er. Det er fuldstændig det samme, det varierer ikke en Gang 100,000 Kr. Jeg siger ikke, at netop dette Forslag skulde tages, men jeg tror, at et Forslag i lignende Retning kunde være rigtigt. Jeg har aldrig hørt nogen Klage over, at denne Formue- og Indkomstskat var særlig graverende. — Hvad der derimod, en Gang i Tiden vil være graverende og for mig staar som en uhyre stor Fejl af Flertallet i Udvalget, det er det, at de have sat Fritagelsen for Skat op til henholdsvis 1,500 og 1,200 Kr. Der er ingen Rimelighed i, at et ungt Menneske, som ikke er Familiefader, naar han har en Indtægt af 1,500 eller 1,200 Kr. ikke skal svare Skat til Staten. Han har saa godt Raad til det som nogen i denne Verden.

Saa har man strøget alt Hensyn til Familien, og ogsaa det anser jeg for en uhyre stor Fejl; for det, som er Statens Formaal, og som maa være en Statssag her i Verden, er ikke at støtte den enkelte løse, ledige Person, men at støtte Familien. Jeg vil altsaa anbefale paa det bedste, at man kommer tilbage til det Princip, som altid har været hævdet, at Skattefrihedens Niveau bliver sat lavt. Hvis det saa skal være, er jeg fuldt ud med til at sætte Af-